

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

er det Hensigten at vælge en ny Formand, og Nationalbankdirektøren har allerede i Efteraaret meddelt mig, at det var hans Hensigt at træde tilbage fra Formandsposten paa dette Tidspunkt.

Som Svar paa den stillede Forespørgsel kan det siges, at en Nationalbankdirektør aldrig bør paatage sig private Hverv, der kan give Anledning til utilbørlige Forviklinger, og at dette maatte gælde, uanset om de paagældende Erhverv omfattes af Nationalbanklovens Ord eller ej, men at det Hverv, som Nationalbankdirektør Bramsnæs i Løbet af kort Tid nedlægger, som Medlem af Ledelsen af Arbejdernes Andelsboligforening ej heller har været af en saadan Karakter, at Fare for utilbørlige Forviklinger har været til Stede.

Forespørgeren (Christmas Møller): Den højtærede Minister gentog ikke her i Tinget den Udtalelse, som Ministeren fremsatte over for sit Partiorgan, da Meddelelse blev bragt om, at mit Parti vilde indbringe denne Forespørgsel. Den højtærede Minister udtalte — jeg beder om Tilladelse til korte Citater — til „Social-Demokraten“ for den 25. Februar:

„Der har været delte Meninger om, hvorvidt Stillingen som Formand for Arbejdernes Andelsboligforening var uforenelig med Stillingen som Nationalbankdirektør, men da Bramsnæs for længst har meddelt mig, at han til Foraaret agter at fratræde som Formand for Boligforeningen, har jeg ikke fundet, at Spørgsmaalet havde nogen praktisk Betydning.“

I denne Udtalelse, som jeg, da den ikke er rettet, maa gaa ud fra er korrekt gengivet, har den højtærede Minister jo fuldt ud erkendt, at det var rimeligt og naturligt at rejse dette Spørgsmaal. Han sagde, at der kunde herske delte Meninger om Foreneligheden af Nationalbankdirektørstillingen med Stillingen som Formand for Arbejdernes Andelsboligforening. Jeg maa sige, at jeg havde foretrukket, at den højtærede Minister ogsaa havde givet Udtryk for en saadan Anskuelse her i Dag. Vi kan ikke for vort Vedkommende være tilfredse med, at den højtærede Minister nu gentager, at Forholdet jo er det, at Bramsnæs i Løbet af meget kort Tid forlader denne Stilling. Vi maa ønske, at man har fuld Klarhed over, hvorvidt det er rimeligt og naturligt, at den Slags Stillinger kan forenes, og jeg beder Ministeren om, naar han tager Ordet igen, at give klar og tydelig Besked om, hvorvidt

han mener, at det for en anden Person vil være foreneligt med Stillingen i Ledelsen af Landets Nationalbank at have en Stilling som Formand og Leder af Arbejdernes Andelsboligforening. Jeg skal hertil knytte nogle Bemærkninger.

Den højtærede Minister gik tilbage til 1928 og de Diskussioner, der dengang havde været om den daværende Nationalbankdirektør Rosenkrantz. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaaer egentlig ikke, hvorfor den højtærede Minister gjorde det. I 1928 havde vi en ganske anden Nationalbanklov, end vi har nu. Loven af 1936 giver fuldkommen klar og tydelig Besked om, at Nationalbankdirektørerne skal med Hensyn til Erhvervsvirksomhed være Nationalbankdirektører og intet som helst andet. Det skulde da være, at den højtærede Minister paa sine Partifællers Vegne har en saa daarlig Samvittighed over den Behandling, som hans Presse gav Nationalbankdirektør Rosenkrantz dengang, hvor man jo tog paa en ganske anden Maade paa slige Spørgsmaal, end man gør nu. Det var dengang man ikke behandlede hinanden som Mennesker; nu er Stillingen som bekendt blevet en anden.

Hele Sagen er ganske klar. Hvad der diskuteredes i 1928, har ikke nogen som helst Interesse for Situationen i Dag. Nationalbankloven vedtaget af dette høje Folketing i 1936 giver en klar og tydelig Besked. Det, der er Forholdet, er, at Ministeren har tolereret igennem halvandet Aars Tid, at denne klare og tydelige Retsregel i § 6 er blevet overtradt.

Den højtærede Minister siger nu, at det, det kommer an paa, er Spørgsmaalet, hvorvidt der kan være en utilbørlig Forvikling mellem Nationalbankdirektørens Sæde i Nationalbankens Direktion og hans Sæde i andre Virksomheder, og — siger den højtærede Minister — det kan der ikke være her, for Arbejdernes Andelsboligforening er en rent social Institution. Jeg vil deroverfor sige, at selv om der er nogle Bestemmelser om, hvorledes Overskuddet anvendes, tror jeg ikke, at man alene af den Omstændighed kan give den paagældende Forening det stærke sociale Skær, som den højtærede Minister giver den. Hvis den højtærede Minister vilde undersøge, hvorledes Arbejdernes Andelsboligforening maa bære sig ad, maa han erkende, at Foreningen paa dette Omraade ved Bygning af Boliger maa handle rent forretningsmæssigt, og at man i Virkeligheden har Lov til at sige, at medens man i Aktieselskaber, i det Øjeblik